

VOINȚA POPORULUI

Dlul dr. Nichi Lazăr, dir. Palatului Cultural
Arad

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 Lei.
Pe jumătate an 50 Lei.
Pe trei luni 40 Lei.

ORGAN OFICIAL AL „FASCIEI NAȚIONALE ROMÂNE”

APARE ÎN FIECARE DUMINECĂ SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Arad,

Strada Vicențiu Babeș Numărul

Anteproiectul de program al „Fasciei Naționale Române”.

— Politica externă a Fasciei. —

(Stăruie).

Evident, că în domeniul politic nu numai ajutorul armat contează. Sprijinul moral al celor de-o rasă cu noi, ne poate fi folositor în cel mai înalt grad și pentru a obține o alianță morală și o regroupare sufletească a latinității, nici o efortare nu o vom cruța, fiindcă nici una nu va fi prea scumpă. Și poate că una din metodele cele mai bune, va fi aceea de a chema la o cooperare economică de exploatare a bogățiilor noastre, cu preferință sau chiar cu exclusivitate, latinii — consăngenii noștri din apus.

Aceasta ar fi în linii largi viitoarea noastră orientare în politica din afară.

În altă ordine de idei, vom rechema și înlocui întregul nostru corp diplomatic, compus azi, cu rare excepții, din oameni incapabili și indolenți.

Vom trimite să ne reprezinte în străinătate oameni tineri, inteligenți, energici și pătrunși de simțul demnității naționale. Fantomele, care ne reprezintă azi pe meleagurile streine, în afară de câțiva, sunt o adevărată calamitate și rușine națională. Vom schimba de asemenea tot corpul consular, colecționat de miniștri iresponsabili și cupizi, de care vorbeam. Căci cei, pe care-i avem astăzi, sivesc orice, în afară de interesele reale ale României.

Vom mai revizui și personalul întreg al Ministerului de externe devenit o pepinieră de aristocrați seci și răsuflați.

Și peste tot, vom înlocui aceste epave, cu elemente tinere, viguroase și vrednice, care nu lipsesc, păturei noastre intelectuale.

Vom anula toate executoarele reprezentanților consulari streini din România, acordate până acum și nu le vom reînnoi decât aceloră dintr'ansii, cari sunt — etnicește vorbind — români sau naționali ai țării, ce reprezintă.

Căci nu înțelegem ca Armenii, Grecii, Ovreii și alții levantini să se poată sustrage măsurilor Fasciei, sub pretext, că sunt consilii cutărei țări, căreia nu-i aparțin de loc, sau numai de formă.

Vom supune bastimentele streine, intrate în porturile noastre, unei poliții maritime speciale, curmând scandalul căpitanilor de vapoare și a echipajilor streine cari nesocotesc legile țării noastre.

Vom anula toate brevetele de decorațiuni, acordate după război cari jicnesc sentimentul național al poporului român și vom repara nedreptățile cauzate celor cari s'au remarcat în timpul războiului.

Naturalizările trec în sarcina Ministerului de externe. Acesta va face și tablourile de conaționali veniți din afară și cari prin simpla lor așezare în țară vor deveni cetățeni români, cu excepția aceloră, cari în țările de unde vin, au avut o atitudine antiromânească, cum e cazul renegaților din Macedonia, ca și de aiurea.

Streinii băștinași, cari au trădat România în timpul războiului — în afară de expulsare, li-se vor confisca și totalitatea averii lor de către stat.

Tot Ministerului de externe îi va reveni sarcina controlului ex-

pulzării de streini, ce se vor efectua după normele prevăzute la capitolul: Politica etnică.

Cam acestea vor fi în trăsături largi, norma de activitate a dregătoriei pentru afacerile externe a Fasciei.

Starea bieților muncitori.

Suntem în anul al șaselea după război și în plină criză economică, financiară. Industria noastră e în desorganizare și se apropie de o descompunere groaznică.

Reșița, Hunedoara, Călanul ca și Cugirul și celelalte lucrări industriale, tănesc de o boală grea: aceea de a sta în nelucrare. Furnalele cele înalte, pe care ar trebui să isbucnească valuri de fum care să întunece văzduhul, stau atât de tăcute și pustii, sgomotul fabricelor e mai mic și starea de repaus a pieselor poartă rugina. Alături de acest spectacol desnădăduitor, miile de muncitori rămași fără lucru, nu pot procura pâinea pentru ei și familiile lor, flămânez.

A crezut multă lume în această profecție și multă nădejde au legat de ea bieții muncitori. (Aci se adevărește aceea că, *nu muncitorul e cauza*, că întreprinderile noastre merg așa de prost. Muncitorul așteaptă să i-se dea de lucru. Și lucră cu dragoste și inimă dacă este plătit ca să poată trăi.)

Speranțele puse în profecția de

mai sus s'au dovedit fără temei. Muncitorii au observat cu durere cum zi de zi, ceas de ceas lucrările merg spre mai rău. Plata muncitorilor merge în raport indirect. Scumpetea crește, salariul scade. Salariul maxim al lucrătorilor de clasa I. ajunge abia la 1000 lei și se scărțează la ceilalți până la 600 sute și chiar la 500 lei. Alimente de asemenea nu se mai dau ca înainte decât 6—7 kg. pe lună.

Ne putem închipui deci, până la ce grad a ajuns exasperarea muncitorilor! Puneți-vă domnilor în situația lor critică, expuși să-și vadă familiile lor, murind de foame și ne spunând cinstit, nu vă cuprinde așa câte o revoltă neînțeleasă? Nu vă vine să blăstămați, acel buget păcătos, care distruge industria noastră, scade producția națională și aruncă pradă celei mai cruzi periri de foame, a atâtor copii nevinovați? Nu vă înălțue așa un sentiment crud, care să vă întrebe mereu; de ce ne sinucidem singuri? De ce în loc de progres ne place tocmai regresul cel mai urit? De ce nu ni-se deschid ochii să vedem, că felul acesta condamnatibil ne va duce la o robie sigură și la o slăbire a acestei țări?

Un poet.

Eri a vândut o masă de scris. Să-și facă nescari parale pentru traiul amar și scump. Apoi îi mai trebuiau și pentru nește călătorii, ce le avea în plan. S'a despărțit cu lacrimi de acest obiect. I se legă sigur multe amintiri plăcute de mobila, care deși mai târziu, totuși o ajunse soarta celorlalte.

A fost poet și câți poezii sunt în situația de a scrie la o masă, care îi sugestionează inspirații poetice și din cea mai seacă fantezie?

El a avut o masă așa de scumpă! Și poate nu i-a lipsit nici talentul. Dovadă volumașul de poezii, cu care m'a cinstit și pe mine. Doar se plânge că nu trece la librărie!

Cât avânt presupunea el în acelea poezii, și cât era de mândru că e poet!

Și câte ar mai fi putut face la masa aceea.

De aceea i-a fost așa de jale și a plâns, când s'a despărțit de ea.

Ori poate numai și-a reamintit vremurile trecute, mai bune. Căci a fost el cândva nu numai poet, ci și un om ca toți oamenii cu slujbă, deși nu de jude ori director de bancă, dar cinstit. Atunci alicum i-au mers treburile. Mai ales când n'a cunoscut nici femeia,

care o iubește atât de mult acum, când e fără post...

— Ori cât se nizuiesc oamenii răi să-i pună retragerea dela postul său modest de angajat comercial în legătură cu niște nereguli, eu nu cred. Mai bucuros cred în motivul adevărat, ce mi-l spune el: Că a cugetat prea mult la femeia, care îl inspiră atât de puternic, și a dorit să fie pururea în in apropierea ei.

Acum e tot lângă ea, de când nu mai e caldă în prăvălie! Este adevărat că trăiește mai mizerabil — a vândut deja aproape toate mobilele din casă — dar trăiește barem în iubire cum vrea.

Am încercat în diferite rânduri să-l abat dela viața aceasta fără înțeles. Nu l-am făcut atent la greșala mare cea făcut-o, când și-a legat, în sărăcie soarta de o femeie, care iar putea fi mamă. Nici nu i-am propus să întreprindă scrisul poezilor seci, fără nici o vlagă. Și nici n'am învinovățit femeia bătrână și bolnavă ca rău izvor de inspirație! Ci am insistat să caute după o altă slujbă. Lumea e mare!

M'a ascultat. Și-a căutat și găsit în diferite rânduri. O nostalgie neepuicabilă mi-l aducea însă totdeauna în răpă. Dacă nu dela mijlocul drumu-

lui, a doua zi sigur. Și-apoi urmau motivările. Mi le spunea cu atâta convingere și sinceritate, că trebuia să i-le cred. Astfel îi aprobam procedeul corect, când se întorcea dela jumătate calea din motivul, că postul oferit e prea departe și la o așa mare depărtare de femeia bolnavă nu poate trăi nici timpul de probă.

Cu câtă insuficiență își justifică purtarea, îndeosebi atunci când se întorcea la vre-o câteva zile cu scuza, că lucrul ce i-sa încredințat în noua slujbă a fost prea dur și nu se potrivea de fel cu cultura lui și mai ales cu aplicările lui poetice, nu.

Și va fi avut dreptate Comercianții aștia au prea puține idei despre cultura adevărată. I-or fi dat, sigur, să ridice săci, el, care a ridicat — după cum se exprimă cu convingerea unui apostol — atât de mult nivelul culturii omenești și a scris poezii la o masă așa frumoasă!

Așa ceva ar fi o prea mare batjocură a sorții pentru el, care a studiat atâta și a terminat, din sârguință și neajutat de nimeni, școli neobicinuite semenilor săi.

Cultura adevărată ar trebui respectată, totdeauna, iar purtătorului ei credincios a-i asigura un trai cum se cade.

Soarta așa se vede totuși este a tot știutoare îngrijitoare. După ce în valul vieții te aruncă și de o stâncă și de alta, te duce și la liman. Așa și cu poetul nostru.

În fine și-a putut afla un post, în plină armonie cu cultura lui. Ori a fost numai o ironie a sorții, când fu chemat de secretar într'un important serviciu public? Nu știu, dar eram fericit, că după atâta ocol i s'a imbiat un loc potrivit așteptărilor lui.

Eră într'adevăr „potrivit”. Căci a trecut o săptămână și nu s'a înapoiat încă!

A a doua însă n'a trecut fără a-l avea iar în mijlocul nostru. Ce a fost cauza reîntoarcerii, nu mai știu. De data aceasta n'am mai crezut în seriozitatea argumentelor lui. Până acum îi aprobam cu plăcere în contul comercianților-patroni, a căror purtare n'o cunoșteam, și poate mi-o explicam ușor și acum dacă mă gândeam la serviciile noastre publice în general, dar întâmplător ajunse într'unul care ne făcea jală. Putea să ne mulțumească și pe noi oamenii de rând, cari ne formăm deși un așa de original, dar mai practic părerile despre viață.

Că el a avut părerile lui proprii originale, n'am tras la îndoială niciodată. I-lea dovedit și cariera. Vor fi însă pre-

Fii acestei țări și întreaga opinie publică a ei, pot rămâne nepăsători în fața dezastrului care ne bate la poartă? De dragul unor conducători cari ne conduc prost, mai putem tăcea și înghiți noduri în sec?

Fie ei cât de obișnuiți la cărmă și cât de încăpăținați în puterile lor, noi nu mai putem tăcea! Dezastrul grozav nu amenință numai muncitorii și familiile lor pe cari într-o bună zi le vom vedea pe drumul pribegiei, ci amenință țara întreagă prin multiplele rele ce ne-ar aduce.

Muncitorii nu au cerut nici când și nu cer nici azi milă, ci numai posibilitatea de a lucra. Să se dea deci alte bugete ca întreprinderile statului, fabricile să poată lucra, să se facă ordine, ca produsele noastre să poată ținea piept concurenței streine. Se cruță acum o sumă de nimica și mai târziu vom fi siliți a o plăti dublu pentru neglijența de azi.

Muncitorimea statului ca și cea particulară trece prin grele vremuri și frământări îndelungate în sbuciumă viața și așa chinată. Azi în loc să vadă traducându-se în faptă profetia lui I. C. Brătianu, făcută atunci când le-a cerut voturile nu numai că nu se îndeplinește, ci din potrivă lucrările și din ce în ce sunt azi se vor mai reduce.

Muncitorii sunt continuu concediați din lucru. Cum însă muncitorii în rău sau în bine sunt hotărâți să fie solidari, nu se știe că ce va mai fi! Gh. Buzdugan

Procesul lui Zelea Codreanu.

La Focșani se debate procesul reprezentantului națiunii române a dlui Zelea Codreanu. Toată lumea cinstită românească așteaptă achitarea lui. Zeci de mii de apărători sar să salveze națiunea.

La Focșani va aduce sentința conștiința națională în favorul reprezentantului ei. Știm că sentința va fi, — căci nu poate să fie alta — achitarea.

Când încheiem ziarul, primim știrea, că procesul s'a amânat.

fără mult rost contemplațiunile lui, cari au dat naștere acestor păreri. Căci meditează mult. Toată ziua. E tăcere și întineric în odaia lui. Nevasta sa nu vorbește nimic. Nu vrea să-l turbure. Numai cu tusa, ce n-o mai poate reține, îi spărie somnul ce din când în când încearcă să-i rupă firul meditațiilor. Și el se trezește atunci nu numai din somn, ci revine și la aspra realitate. Gândurile într-una nu-l mai pot mulțumi. Ia și penultima perină și o duce jidanului. Le mai rămâne una. Pentru capurile lor e destulă și aceea. Au lipsă de așa puțină odihnă în nelucrarea aceasta mizerabilă!

Din momentul, în care a rămas cu o singură perină în casă nu l'am mai înțeles. Eram convins, că modul meu de gândire trebuie să fie de tot inferior concepțiilor lui despre viață. Altcum mi-ar fi ascultat sfaturile. Ori l'ași fi înțeles cel puțin eu.

L-am părăsit deci cu totul. Și nu știu, dacă și-a vândut deja și ultima perină, ori a început iar cu alergările după servicii corespunzătoare pretențiilor lui — just!

George Muscanu.

Opera financiară a guvernului fascist italian.

Istoria ne învață că fără finanța austeră nu există pentru națiuni adevărată mărire și nici durabilă bună stare.

De acest adevăr a fost pătruns guvernul Mussolini, care, venind la putere în Octomvrie 1922 găsește finanțele publice într-o stare dezastruoasă: prevederile bugetare prezentau un deficit de lire it. 3586 milioane, și ținând socoteala și de alte sarcini neevaluate în buget, deficitul prevedibil pe 1923 era de lire it. 4000 milioane.

Numai în 5 luni de guvernare s'a avut față de prevederile bugetare o îmbunătățire reală de lire it. 2813 milioane, obținându-se această importanță economică fără a vătăma eficacitatea serviciilor esențiale ale statului și fără să se apese asupra organizării lor.

Această asanare a finanțelor publice s'a făcut nu prin venituri extraordinare sau prin împrumuturi cu lungă scadență, ci numai prin încasarea reală și completă a intrărilor ordinare. „Opera noastră — spune într-un memorabil discurs dl A. de Stefani ministrul de finanțe al Italiei — a fost o operă analitică de revizuire fiscală și de reînțărirea a organelor administrative. Certitudinea în constatarea debitului contribuabililor, simplificarea sistemului contribuțiilor, reducerea scutiților deja acordate: aceasta a fost tema ce noi ne-am propus...”

Echilibrarea bugetului numai prin intrările ordinare.

Scopul principal al politicii guvernului fascist era echilibrarea bugetului numai prin veniturile ordinare.

Mijloacele principale întrebuințate au fost: simplificarea întregului sistem al impozitelor, revizuirea evaluărilor și a contribuabililor, desființarea unor scutiri mai puțin justificate, eliminarea fraudelor.

Pe de altă parte s'a dat mai mult prestigiu funcționarilor de finanțe, declarând pe administratorii financiari competenți să decidă în controversele lor tributare.

S'a reorganizat mai rațional corpul funcționarilor financiari dându-se o unitate de direcție pentru fiecare provincie prin instituirea unei intendențe de finanțe locale. De asemenea s'a organizat o nouă poliție vamală și de finanțe, care să fie „ochiul statului în buzunarul contrabandistului”.

Totdeauna concomitent cu mărirea veniturilor s'a căutat să corespundă o micșorare a necesităților tezaurului, făcându-se economii, însă principiul fundamental al finanței publice a fost pe deplin respectat: s'a manevrat în așa fel încât să nu se restrângă venitul economic al capitalului particular, căci o finanță bazată pe criterii de persecuție a capitalului este o finanță profund greșită, care ar căuta „să taie pomul pentru a-i culege fructele.”

Simplificarea impozitelor.

În aplicarea acestui principiu s'a ținut seama de vechile percepte ale economiei și finanței, cari cer ca impozitele să fie simple, pentru ca contribuabilii să nu fie turburați și încurcați; comode pentru timpul și felul plății; sigure pentru ca cetățenii să poată prevedea efectele lor asupra propriei lor industrii: economice în încasarea lor și generale pentru ca aceeași greutate să fie distribuită pe un număr mai mare de contribuabili.

Astfel, din 13 titluri de impunere directă rămân numai trei — terenuri, fabricate și avere mobilă — aranjate și coordonate pentru o impunere simplă și uniformă asupra venitului.

Asemenea, a rămas o singură taxă asupra afacerilor de schimb, în loc de patru.

Au fost desființate anumite dări destinate la anumite scopuri speciale, cari ceriau astfel o categorie de servicii privilegiate și mai garantate decât celelalte.

S'a revizuit apoi tarifele micșorându-se unele taxe prea ridicate, și cari prin excesiva impunere au restrâns importul mărfii impenabile și au predispus pe contribuabili la fraude.

S'a făcut mai expeditivă modulurile

de evaluare, de lichidare, asemenea și pentru modul de plată; s'au compensat unele sarcini impuse agriculturii prin o politică vamală înțeleaptă și printr-o prudentă politică de tratate comerciale.

S'a scăpat apoi Statul de anumite gestiuni cari produceau deficite (exemplul gestiunii stabilimentelor termale dela Salsomaggiore cari au fost cedate industriei private) și s'a făcut mai rentabilă gestiunea monopolurilor statului de exemplu desființarea monopolului vânzării chibriturilor. S'au desființat temporal taxele asupra grâului, secarei, porumbului, s'au redus taxele asupra făinei, micșorând astfel prețul făinei.

Făcând astfel de revizui, de distribuirii și compensării de taxe și impozite dl De Stefani afirmă cu hotărâre „eu cred, că cea mai bună politică financiară este, acolo unde poate fi înfăptuită, politica de compensațiuni, manevrând cu înțelepciune în vastul câmp al impozitelor private.”

Presiunea financiară.

Un alt fapt de care trebuie ținut socoteală este presiunea financiară. Presiunea financiară este în substanță costul anumitor condițiuni generale ale existenței însăși a societății așa cum este organizată.

Azi o cotă destul de ridicată din venitul economiei private este deplasată din câmpul său natural de investițiune și este cheltuită prin buget. Această deplasare nenaturală are importante repercusiuni în economia generală a Națiunii. De aceea trebuie să se calculeze presiunea financiară, ținându-se socoteală de situația economică privată, ca și de circumstanțele care îngreunează dezvoltarea capitalului particular și împiedecă, în perioadele de criză, amortismentul necesar.

Presiunea financiară apasă asupra întregului mecanism al creditului, imobilizând energiile, și cauzează în mod direct condițiuni mai grele, din pricina costului mai ridicat al capitalului, pentru producțiune și schimbul de produse cu alte țări. Trebuie deci să o supraveghem, nu numai ca cantitate nominală dar mai ales în totalitatea sa reală, adică în comparație cu întregul sistem de prețuri ale bunurilor și serviciilor de care depinde valoarea nominală a venitului națiunii. Trebuie observate în mod continuu variațiunile sistematice posibile, adică posibilitatea de a progresiviza revalorizarea monedei, eveniment sperat dar și temut, cari trebuie să ne găsească pregătiți pentru ca avantajele să nu fie întrucute de inconveniente. Guvernul Italian s'a pregătit pentru a suporta acest eveniment, compensând agravarea presiunii financiare printr-o restrângere a cheltuielilor.

Economia în cheltuieli.

Pentru realizarea și controlarea economiilor bugetare, a fost conceput încă din anul 1904, de către ilustrul economist italian dl. ministru Luigi Luzzatti, un mijloc de control foarte practic care a fost adoptat de actualul guvern. Printr-o lege s'a înființat pe lângă ministerul finanțelor câte un birou de contabilitate specială, reprezentând fiecare minister independent față de șefii departamentelor. Aceste birouri sunt însărcinate să verifice ordonanțele ministerului respectiv, controlând situația efectivă a cheltuielilor prevăzute în bugetul său la un dat capitol. Dacă pentru acel capitol nu sunt fonduri, suma prescrisă nu poate fi ordonată. Miniștrii italieni au renunțat astfel la facultatea de a ordona șefilor biroului de contabilitate specială de a executa dispozițiunile ministeriale când se constată inexistența de fonduri. Cu modul acesta nu se vor mai întâmpla viramente de conturi, fără autorizația ministerului de finanțe și nu se va cheltui la un determinat capitol mai mult de cât a fost prevăzut.

Situația economică a Italiei.

Guvernul Mussolini, renunțând în acțiunea lui de asanare a finanțelor publice, la orice acrobație financiară,

fără să conducă statul la riscuri aventuri, aplicând numai criteriile foarte simple, care nu au nici o legătură cu sociologia financiară, criteriile de complitate, de simplitate, de economie, de generalitate, a obținut în puține luni strălucitul succes financiar de care au vorbit la începutul acestui articol.

Situația Italiei este azi complexă îmbunătățită. Sunt multe indicii cari probează aceasta, și este de reținut că îmbunătățirea este progresivă; chiar fără a recurge la misterele statisticii oricine poate constata că azi în Itali nu mai sunt greve și că producția în toate ramurile de activitate continuă în mod regulat. Numărul neocupatilor care era la 1 Aprilie 1922 de aproape o jumătate de milion, azi este minim. Balanța comercială arată o simțitoare ameliorare: au crescut mai ales importul de materii prime și s'a mărit exportul produselor manufacturate. Circulațiunea celor trei institute de emisiune ajunsă la 18 miliarde lire, a fost diminuată cu un miliard; ea este în tovarășie de o diminuare și a circulației de Stat (obligățiuni retrase) cursul acțiunilor s'a urcat simțitor; la traficul pe căile ferate este într-o continuă și progresivă intensificare.

Politica de persecuție a capitalului a fost complet desființată. Au căzut legături și monopolurile neutilitate, s'au înlăturat diferite privilegii, s'au suprimat organe nefolositoare și activități improprii pentru Stat s'a garantat prin măsuri necesare ușurința de transport pentru comercianți și producători, s'au ușurat anumite dări pentru agricultură și consumatori, s'au încheiat tratate economice folositoare propășirii Națiunii.

Aceasta este opera financiară a guvernului fascist. Azi Italia este printre Aliații prima țară care după război s'a apropiat mai mult de complexa normalizare. Mijloacele întrebuințate în obținerea acestei isbânzi, pe cât sunt de simple pe atât sunt de eficace și pot fi utilizate cu mult folos în țările a căror finanță suferă.

Roma, Ian. 1925

(Argus).

Dr. P. H. Suciu.

SE ZICE:

Că dl G. Aslan, deputat liberal de altfel, cere confiscarea averilor îmbogățitorilor de război. Noi fasciștii avem în programul nostru lucrul acesta, ne-am bucurat însă dacă ar executa guvernul liberal acest punct, nemaiputându-ni-se reproșa că nouă ne este ușor s'o facem, negăsindu-se între noi nici un îmbogățitor de război, între liberali însă poate că se găsesc.

Că în Nădlac unii Români așa foști cam puțini naționaliști și slovaci foști mari maghiaroni azi dau pe preamarii naționaliști români și din cauza aceasta se poate zdruncina pretenția sinceră, ce există pe timpuri sub regimul maghiar între Români și Slovaci. În n-rul viitor vom povesti unele întâmplări neplăcute isvorâte din procedura prea pripită a autorităților noastre școlare.

Că se cere un credit de 700 milioane pentru ca statul să poată plăti hoțiile dela atelierele „improvizate” și ale echipelor volante dela C. F. R.

Că în lupta dintre polițisti și bolșevici petrecută în Halle (Germania), au fost 8 morți, 25 grav și 18 ușor răniți. Oare de ce nu-i stărpesc pe toți bolșevicii escroci, degenerați și criminali? Să nu se uite, că în Petrograd armata bolșevică (cușer) a tras în muncitorimea menșevică, care demonstră fiindcă pierde de foame în lipsa de lucru pela oraș. Iată cum fericește bolșevismul pe muncitorii proletari! Oare le va veni mintea muncitorilor noștri să-i silească pe toți agitatorii pericunați bolșevici să se spânzure ca luda, care ca bolșevic l-a vândut pe Christos pentru 30 de arginți autorităților de pe acea vreme bolșevico-capitaliste?!

IOAN BALASIU

prăvălie de modă

A r a d, Str. Meșianu (Casa bisericii)

alvarul Românilor din Grecia.

Odată cu sfârșitul norocos al războiului, în cuprinsul granițelor crezute pentru un moment că ne mai rămâne nimic altceva decât să facem și că toată activitatea noastră trebuie îndreptată pentru consolidarea situației câștigată în jertfele de sânge, care a sursat din abundență și fără de o preocupare. Statul nostru a oferit prietenie tuturor statelor înconjurătoare; dorința noastră a menține pacea în Orientul nostru, am manifestat-o cu diferite prilejuri. România stat declarată în înțelesul strict al cuceririi, a acordat minorităților din țară în mijlocul nostru libertăți și libertăți pe cari celelalte bine consolidate state din Orient de vedere național n'ar fi avut curajul să le acorde și în urmă din partea noastră făcut cu prisosință dovadă în înțelegem să aplicăm întocmai pozițiunile tratatelor de pace. Acestea sunt fapte riguros exacte care atari nu vor putea fi desmentite.

Fiindcă veni vorba despre pace, e locul să spună că el a fost iscălit alături de învingători și de cei învinși în război, astfel respectarea lui e o condiție pentru toți deopotrivă.

Sunt cum se achită unele state și această îndatorire, e o adeverită bătăie de joc, și faptul că constituie o jignire bunăsimț: căci până când marea în țara noastră se bucură de drepturi civilizate, în țara lor nu Români rămași, nu mai considerați ca oameni, ci ca simple animale; la fel Serbia cu toate ocaziunile i-s'a împiedat din partea noastră singur, amicitie, nu încetează a încerca și asupra pe bieții Români rămași în număr destul de mare acolo; de Rusia nu mai vorbesc, acolo nimenea nu mai vorbește pe viață și avutul său.

neputința de a ajuta pe toți Români rămași dincolo de granițele noastre, le-am deplâns și cei grupați în jurul răzării fasciste ne-am propus odată ni-se va da posibilitatea să facem și noi ceva, și primul lucru ne va fi de a ni în ajutorul fraților aflați în robie.

când constatăm soarta de război a fraților din Ungaria, Jugoslavia, Rusia, iacă veni și războiul acelor din Grecia.

Telegramele și telegramele ce zilnic ne aduc dela frații din țările și știri îngrijorătoare. Guvernul republicii aliate nouă pentru determinarea neamului român sau peșan cum i-se mai zice, prețind că schimbul populației ar trebui să se dedă la nemaipomenite abuzuri. Coloniștii greci din Asia-mică sunt așezați în proprietățile. Românilor iar ca-ia din urmă sunt nevoiți să plătească lagul pribegiei cu un mic adănat dintr-o vânzare pri-

vor avea ceva succes; așteptările ne-au fost înșelate și suntem nevoiți să spunem deschis, că guvernul Greciei departe de a fi fost condus în dorința de a respecta tratatul minorităților, el a căutat momentul potrivit ca să le deposeze de avut și să le risipească pentruca neținând în masă legați de glia strămoșască să se piardă în elementul autohton. Prevedeam noi această întâmplare încă anul trecut când autoritățile grecești au venit cu diferite reforme menite a desnaționaliza pe frații noștri; schimbul populației cu Turcia a precipitat totul și azi ne aflăm în fața faptului împlinit. Românii din Grecia cutreeră lumea, bat disperati la porțile străinătății și caută adăpost.

Starea fraților Aromâni ne înduioșează și fiindcă nu e vreme să facem constatări și concluzii devenite de prisos, rugăm On. guvern al țării noastre să înlesnească viața acestora prin primirea lor în țară.

Recunoaștem că țara noastră suferă azi de multe neajunsuri și că un adăus de populație ar spori numărul suferințelor, însă considerând deoparte că titlul de frate implică și datoria de a-l ajuta, iar de altă parte considerând că prin colonizarea granițelor cu Români adevărați, s'ar institui o pază puternică față de hoardele din afară, cerem și rugăm pe conducătorii noștri ca neîntârziat să ia măsuri de lipsă și să aline durerile fraților pribegi.

At. M.

LUNA

lui C. Z. Codreanu.

Lună treci prin sădă rară
Tot argintul tău curat,
In chilia solitară,
Unde zace-un condamnat.

Treci prin geamuri înoprate,
Ca un ochiu ocrotitor,
Trista lui singurătate,
Mângâind-o încetșor.

Lună flacăra nestinsă,
Vrăjitoare din povești,
Ca o candelă aprinsă,
Dorurile îi hrănești.

Răsfoindu-l din carnete,
Zilele de primăveri,
Pătoliindu-i alui sete
După cei rămași stingheri...

Să nu 'ncepi nerăbdătoare
Calea ta spre asfințit,
Până iarăși zimbătoare
Fața nu i-ai oglindit.

Până fruntea-i obosită,
Tu nu i-o binecuvinți
Până nu-i aprinzi în suflet
Visul sfintei biruini...

Gurița.

INSERATE

numai dela creștini se primesc
la Administrația ziarului nostru
din Arad, str. Vicențiu Babeș nr. 6
Taxa după un tarit scăzut.

Peirea ta prin tine, — o Românie!

Unirea tuturor românilor s'a înlăptuit. Blamăm pe totii acei cari au deschis porțile și au lăsat liberă năvălirea jidovimeii în ea.

Ca să mai zicem de noi, care după ce i-am scăpat pe la frontiere și bariere, în loc să-i luăm la goană pe unde au venit, noi vrem astăzi să le deshidem și cea din urmă poartă a statului.

Când erau puțini, ziceam că nu ne pasă, după ce s'au înmulțit și ne-au copleșit de tot zicem, că nu avem ce le mai face!

Tot astfel urmărim și acum cu drepturile țării, zicem, ca să le dăm deocamdată numai la câțiva sau numai în principiu.

Numai un șoarece să-și facă loc în hambar și e destul, să se umple tot, puțină nu va fi de ai scoate.

Ce vor zice oare acele nenorocite generații, alt ceva decât a ne blestema pe noi, care am făcut începutul crimei, care am ridicat și sfărâmat și cea mai de pe urmă stavilă de apărare a torentului înecător și contropitor al neamului românesc? Dar va fi prea târziu și peste puțină orice luptă românească.

Puținii româniși ce vor mai rămâne vor fi legați, încetușăți și înconjuși de jidovi, așa în cât nu vor putea sufla. Când populația va mai fi multă de cât jumătate jidovească, când toate bogățiile, moștile și casele vor fi ale lor, când vor fi miniștri, alegători, deputați, senatori, generali, ce va fi atunci de făcut?

Spuneți vă rog, dacă a mai rămas o scântie de patriotism și de adevăr în voi, spuneți până mai e timp, spuneți în fața mormântului până a nu intra în el și a nu arunca jidanii țărâna în gură! Spuneți, dacă sunt sau nu adevărate toate acestea?!

Văd cu mare părere de rău, oameni învățați, politici, publicști, etc., care spun, scriu și zic cu o culpabilă nepăsare să le deschidem și această sfântă poartă ocrotitoare bicisniciei românești. Să deschidem zic ei, dar să luăm măsuri ca să nu poată intra odată grămadă, nici într-o zi cu încetul. Voiți măsuri? Numai un fel de măsuri ar mai putea să-i mai oprească: acelea de a nu putea fi funcționari ai statului, dela ministru până la ipostat; nici deputat, nici senator, membru în consiliul comunal, consiliu juridic etc., decât românii de origine românească, iar nu dintre cei naturalizați cum se fac azi, chiar de ar mântui patria.

De asemenea de a nu se vinde proprietatea decât numai la români de origine română.

Dacă veți face toate acestea atunci v'ați achitat conștiința. Dar a zice că voi ați luat toate măsurile de împiedecare și că alți au venit de au făcut răul, cu aceasta nu vă veți scuza, aruncându-vă crimele unui în capul altora.

Din ziua când se va deschide larg această poartă, toată jidovimea se va grădădi spre ea.

Din ziua când se va zice că jidovii pot ajunge la drepturi civile și politice fără nici o deosebire din acea zi le vor avea toți, ori care ar fi condițiunile și obstacolele ce se tot opun de unii de bună sau rea credință.

Din acea zi, toată jidovimea se va lepăda de orice protecție străină și vor lua toate măsurile de împământănire, așa în cât, generația viitoare va fi tot pe această cale, până la a doua și a treia generație, adică până în cincizeci de ani nu va rămâne nici un tirtan neîmpământenit.

Un milion de jidani cât sunt azi în România Mare, face ca această moli-mă, după creșterea și înmulțirea ce o probează statisticile, adică în părți cu 50 la sută mai mult decât românii, cari mai scad cu atâta din naștere, și cu atât prin moarte, să se întindă dând cel puțin cu timpul jumătate din populația română.

De aceasta nu este nici îndoaie, mai cu seamă și cu acei cari au venit să cumpere proprietățile românilor cari mai întotdeauna sunt puse în vânzare. Ce va mai fi atunci de făcut? Nimic de cât robie și pieirea țării pe vecie!

Veți zice poate, că cine se mai gândeste la viitor?

Dacă nu vă gândiți să mai trăiașcă România, măcar atât pe cât a trăit, și nu vreți să dați mai multă viață decât cum o vedeți cu ochii voștri pânjăniți și descântați de jidovi, atunci este de prisos, să mai stăm de vorbă și să zicem și noi: Decât să lăsăm o astfel de fatală și infamă moștenire urmașilor noștri, numai ca să putem trăi încă câteva zile în cheuri fericite și argii, mai bine să vedem moartea cu ochii, s'o bravăm și să trecem prin ea, precum au făcut odinioară acei eroi greci, care și-au dat femeile și copiii de mai, ca să nu cază robi și cu săbiile goale, au intrat în tabăra turcească pe care au spart-o.

Ion Palescu.

Rolul credinței.

Generațiile omenești se pot asemăna cu un fluviu. Apele fluviului acestuia pornesc din oceane, sub forma de nori, fecundăză câmpiile, sub forma de ploaie, producând rodirile necesare și luând parte directă la viața plantelor și animalelor, la viața tuturor ființelor vietoare, pentruca apoi, sub formă de izvoare cristaline, să se rostogolească vijelios prin stâncile munților și să redeie fluviul care curge maiestos prin aceleași câmpii pe cari le-a fecundat (udat) altădată, reintorcându-se în același ocean de unde a plecat. Mii de ani picăturilor de apă pot sta strivite între stânci uriașe, totuși acțiunea lor de mii de ani le deschide un drum, prin care reapar la lumina zilei spre ași relua zborul spre marea ocean. Tot așa este și omenirea, venim și noi din ocean, din marea necunoscut, pentru ca să fecundăm un moment civilizația umană, întocmai ca picătura de rouă, pentruca să ne întorcem apoi în același mare ocean. Mii de ani omenirea, în lupta pentru liberare, pentru civilizație, pentru adevăr, pentru lumină, poate să rătăcească prin întuneric ca picătura de apă prin stâncile munților. Iară de o existență de o clipă, nu noi ca indivizi să ne cunoaștem rostul, să ne dăm seama de unde venim și unde mergem. Ne naștem fără să știm cum, și la cea dintâi suflare de vânt pierim. Suntem ca o picătură de rouă care se evaporă la cea dintâi atingere a unei raze de soare. Trebuie să admitem că există o conștiință superioară dela care totul porcede. Căci actele vieții noastre acea conștiință superioară le conduce.

De aceea, fără a tăgădui importanța covârșitoare a științei, în viața popoarelor ca și a indivizilor, căci nu știința, ci credința este aceea care ne creează sufletește. Celce are credință poate să aibă totul, chiar neștiind prea multe; celce are știință fără de credință, nu are nimic, chiar dacă ar poseda universul. În privința aceasta sunt, Fericiți cei săraci cu duhul. Nu ori ce soldat își dă seama de rostul bătliei. Sunt diferite trepte cari văd diferite părți și este comanda generală sigura care vede totul.

Din momentul ce ne îndeplinim îndatoririle fundamentale ale vieții putem să credem fără să cercetăm. Căci e mai bine să nu știi multe și să-ți faci drumul tău, întocmai ca picătura de apă care strânsă între stânci uriașe, își deschide totuși calea spre lumină, decât să știi multe și să fii un rătăcit al vieții. Prin urmare vedem că fără de credință nu este viață, nici mântuire; ci dimpotrivă chin și moarte. Iată un adevăr, care n'are nevoie, să fie demonstrat. Mult face credința la om. Cu credința omul străbate mările și oceanele, și înfruntă toate neajunsurile. Lucrurile nevăzute prin credință se văd. Plugarul nu știe ce culege toamna; și cu toate acestea muncește, din greu, pământul, și samănă cu credință, că va culege roduri însutite. Credința poartă pe om în lume; și frumoase rezultate dobândește celce lucrează cu credință în viață. Deci mare, foarte, este Rolul credinței.

Preot. Gheorghe Brănușiu,
Detroit, Michigan.

ȘTIRI DE TOT FELUL.

— In Arad s'a înființat uniunea-asociația industriașilor, meseriașilor și comercianților români, alegând de președinte pe vrednicul inginer fabricant Vulcu. Le dorim din inimă prosperare și întărire spre folosul și mândria neamului nostru.

— A murit dr. Wasserman, care prin metoda lui de a analiza sângele a mântuit mii și mii de vieți omenești.

— Organizațiile fasciste își strâng rândurile. Autoritățile și toți bunii Români s'au convins că mișcarea fascistă este singura, care poate introduce ordinea și legalitatea în scumpa noastră țară. Se organizează industriașii, comercianții români. Muncitorii părăsesc în grupuri organizațiile lor internaționale-bolșevice și se organizează în sindicate naționale în cadrele *fasciei naționale române*. Țăranii noștri sunt fasciști — buni români dela natură, lată în ce constă puterea fasciei iar scopul ei îl cunoaște fiecare locuitor al țării. Inrolativă deci fără așteptare toți cei buni cu mic cu mare sub steagul național care este al F. N. R.

— Circulația în Arad cu tramvaiul este o pacoste, o nenorocire, de care trebuie să ne îngrozim. Pleci dela fabrica Astra să vii repede în oraș, te oprești năntea gării și aștepti 20 de minute până vine tramvaiul din oraș, apoi se schimbă locomotivele și mai aștepti la ordin 15—20 minute să ia locomotiva apă — „szerel” zicea dl Rozsa, căruia m'am plâns contra scandalului acestuia. Știm că circulația aceasta mizerabilă este a se mulțumi d-lui Zador fost director de uzine comunale și ne mirăm numai de sfidarea cauzei când fiind vorba de edificarea tramvaiului electric, este luat în comisia decisivă tot acest domn Zador. Oare de ce n'avem noi deja de ani de zile tramvai electric? De ce nu aveam apă limpede și ieftină, de ce nu aveam gaz aerian? Fiindcă dir. uzinelor comunale a fost dl Zador.

Așteptăm ca dl Kaufmann directorul de azi — care a făcut foarte mult și promite să facă și mai mult pentru uzinele comunale, se va îngriji ca și până la edificarea tramvaiului electric să avem circulație cinstită și sigură.

— Cetim în „Monitorul Oficial” al orașului Arad din 1 Martie a. c. în ziua de 9 Martie ora 11 se va întruni o comisie la fața locului în strada Penes Curcanul Nr. 28, pentru a discuta petiția înregistrată sub Nr. 5489/985. Prim. Sect. 1 a firmei „Ariadne” unde urmează a se deschide o fabrică de țesătorie în sus zisa stradă. Interesându-ne asupra firmei din vorbă, am aflat, că proprietarii acestei întreprinderi nu sunt alți decât jidani Iosif Weil și Tibor Horovitz, ambii funcționari superiori la dir. reg. c. f. r. din Arad. Întrebăm pe cei în drept, dar mai cu seamă pe dl dir. reg. dacă are cunoștință despre aceasta și cum se poate că acești jidani cari au trebuit să plece deja la Palestina respective în penzie, totuși sunt încă în serviciu și au îndrăzneala de a înființa o fabrică de țesătorie în orașul Arad. Atragem atențiunea forurilor competente asupra acestui fapt și le rugăm a lua măsuri urgente pentru naționalizarea acestei întreprinderi cu capital jidovesc iar pe acești capitaliști jidani ai trimite în Palestina să înființeze o astfel de întreprindere pe pământul lor jidovesc.

Nuntă cu botez. În comuna Komotani (Ungaria), Dumineca trecută era totul pregătit pentru nuntă, se adunară oaspeții și muzicanții, toată lumea era în voie bună, când mireasa voi să se suie în trăsură, deodată o cuprinsese niște dureri teribile; o duseră în casă unde imediat dete naștere la doi copii frumoși. Mirele, indignat, a adus la cunoștință oaspeților că nu-și serbează astăzi nunta, ci — botezul. Așa fiind treaba se împrăștiară cu toții dela nuntă.

— Moarte strașnică. Plugarul Ioan Rózsa din Hodmezővásárhely (Ungaria) năcăjit fiind din cauza unei boli cronice de ochi, care nu-l mai trecea s'a suit în podul casei unde s'a spânzurat, dând foc paielor ce le-a adus acolo. Când s'a dat de veste, casa ardea deja, iar bătrânul a fost găsit carbonizat complet.

— Rugăm pe toți domnii abonați, cari nu primesc ziarul să ne anunțe prin o corespondență scriindu-ne corect adresa dlor.

x De vânzare o poartă cu 2 aripi în Str. Dragoș-Vodă (f. Szekeres) 7.

Invitare la abonament.

Pe anul întreg . . . 160 Lei
Pe 1/2 an 80 Lei
Pe 1/4 an 40 Lei
Un exemplar 3 Lei
Rugăm sprijinul tuturor fraților buni de pretutindenea.

Administrația gazetei
„Voința Poporului”.
Arad, strada Vicențiu Babeș Nr. 6

ANTOLOGIA SCRITORILOR ROMÂNI

Volumul I.

„BIBLIOTECA SEMĂNĂTORUL”

din Arad, a apărut sub nr. 27-28 o frumoasă antologie a scriitorilor români dela 1821 încoace.

Antologia e alcătuită de cunoscutul publicist ION CLOPOTEL și cuprinde bucăți alese din scrierile lui: George Lazăr, George Asachi, Eliade Rădulescu, Barbu Paris Muleanu, Al. Hrisoverghi, D. Petrino, Al. Depărățeanu, N. Nicolescu, C. Stamati, V. Cârlova, A. Cantemir, D. Tichindeal, Alex. Donici, Gr. Alexandrescu, Anton Pan, D. Bolintineanu, Al. Sihleanu, G. Barițiu, A. Iaguna și T. Cipariu

Prețul 15 Lei — Se poate comanda dela Librăria „Diecezană” din Arad.

M. EMINESCU:

P O E Z I I

„BIBLIOTECA SEMĂNĂTORUL”
din Arad, No. 23-25.

În anii de război și în cei urmați acestora, operele autorilor noștri clasici, au dispărut aproape cu desăvârșire din vitrine și din magazinele librărilor din țară. Românii din teritoriile alipite, pe cari vitregia stăpânirilor străine i au ținut departe de cultura și literatura românească, căutau zadarnic la librării operele cari înseamnă până azi piscurile scrisului nostru. Aceste împrejurări au îndemnat „Biblioteca Semănătorul” din Arad să publice într-o ediție ieftină și la îndemâna tuturor, poeziile lui Eminescu. O nouă ediție apărută zilele acestea, este cea mai completă între cele apărute până în prezent.

Se poate comanda dela „Librăria Diecezană” din Arad. Prețul lei 20

Aviz. Cu onoare aduc la cunoștință onoratului public și autorităților bisericești, că în ARAD, str. Românilui Nr. 7, am deschis un

Birou tehnic de arhitectură

Construiesc: orice planuri de casă, școli și biserici împreună cu devizele (preliminare) lor, mai de parte execut colajonări de totfelul de lucrări de zidiri, și întreprind totfelul de lucrări tehnice, clădiri etc.

Cu stimă:

TEODOR CIOBAN
arhitect.

Redacția și administrația gazetei
„Voința Poporului” se află în strada
Vicențiu Babeș Numărul 6.

Români folosiți produsele românești cari sunt tot așa de bune ca și cele străine.

G. 11705—924.

No. G. 1290.

Publicație de licitație

Pe baza decisului judecătoresc de ocol Arad No. de ma mobile și alte obiecte p în suma de lei 416137 cup în favorul Băncii „Victoria” pentru suma de Lei 1500 c interese de 8% dela 8 Iulie spese stabilite până în p în suma de lei 207880 se vinde la licitație publică în Gai, Nagylegelo dulo Nr. ziua de 26 Martie 1925 d. orele 1.

Aceasta licitație se va t în favorul lui Bacaila Alexa Ardelean Traian, Giuk Sig. Banca Marmaros Blank et. C Arad, la 26 Febr. 1925.

G. Ciup
exec.

Publicație de licitație.

Subsemnatul executor al judecătorei Arad în sensul §-ului de lege LX. din anul 1881 prin aceasta publică, că în urm cisului din anul 1924 de sub No. 12204—1924 a judecătorei ocol Arad, efectuându-se în ziua de 24 Nov. 1924 pentru sum Lei 10.000 și acces. execuțiune de escontare în favoarea lu mescu Ioan repr. prin avocatul dr. Iulian Borneas, mișcăto cuprinse și supracuprinse cu această ocaziune și prețuite în de Lei 5,189.900 și anume: aparat pentru formarea firului Wol 3 aparate pentru pregătirea ruzii, 3 aparate pentru răcirea 1 transformator 10 kw, 1 radio lux, 4 aparate de contopire, namo tip Ganz, instalația caerei purificatoare de gaz, insta vacuum apa, așero și gazaduct și alte obiecte se vor vinde p citație publică deci în urma decisului de mai sus pentru inca pretensiunei de Lei 10.000 capital, interesele de 6% dela 15 1924 și spesele stabilite până azi de 17.530 lei 30 bani se c termen de licitație pe ziua de 26 Martie 1925 d. a. ora 3 în str. Ureche nr. 21—27. Cumpărătorii se invită cu acea obse ca mișcătoarele de mai sus în sensul art. de lege LX. din 1881 §-ul 107—108 se vor vinde și sub prețul estimat.

Intrucât mișcătoarele licitate sau cuprinse și supracuprin partea alor creditori și aceștia au câștigat drept de escont asupra licitației în sensul §-ului 1, 29 al legii LX. din anul se va efectua în favorul lor:

1. Pesti Alexandru	—	—	—	—	Lei	57.000
2. Frații Földes	—	—	—	—	—	924
3. Haász Martin	—	—	—	—	—	132.000
4. Văd. Dr. Paris Gabriela	—	—	—	—	—	100.000
5. Perjacovici Martin	—	—	—	—	—	49.000
6. Varhol Ladislau	—	—	—	—	—	120.000
7. Opletan Ludovic	—	—	—	—	—	115.000
8. Deutsch Eugen	—	—	—	—	—	15.000
9. Földes Andrei	—	—	—	—	—	48.344
10. Hajos Arcadie	—	—	—	—	—	50.000
11. Gabriel Kővér	—	—	—	—	—	100.000
12. Varhol Ladislau	—	—	—	—	—	20.000
13. Hajos Arcadie	—	—	—	—	—	5.000
14. Lesca Ludovic	—	—	—	—	—	18.000
15. Văd. Codila Alexandru	—	—	—	—	—	20.000
16. Dimescu Ioan	—	—	—	—	—	115.000
17. Opletan Ludovic	—	—	—	—	—	20.000
18. Opletan Ludovic	—	—	—	—	—	20.000
19. Dimescu Ioan	—	—	—	—	—	1.000
20. Dimescu Ioan	—	—	—	—	—	10.000
21. Epstein Henrich	—	—	—	—	—	20.000
22. Dimescu Ioan	—	—	—	—	—	1.000
23. Dimescu Ioan	—	—	—	—	—	10.000
24. Hirsch și Kappel	—	—	—	—	—	74.000
25. Henstein Emanuel	—	—	—	—	—	60.000
26. Văduva Dr. Paris Gabriela	—	—	—	—	—	55.000
27. Soc. Ind. oxigenului	—	—	—	—	—	12.970
28. Deutsch Mauritiu	—	—	—	—	—	45.000
29. Dr. Varó Zoltan	—	—	—	—	—	1.600
30. Koczave Georg	—	—	—	—	—	80.000
31. Hajos Arcadie	—	—	—	—	dolar	120
32. Hajos Arcadie	—	—	—	—	—	200
33. Hajos Arcadie	—	—	—	—	—	100
34. Fabrica de țigle din Jombolia	—	—	—	—	Lei	20.000
35. Văduva Grosz Iosif	—	—	—	—	—	10.000
36. Borcovici Aladár	—	—	—	—	—	20.000
37. Deutsch Andrei	—	—	—	—	—	15.000

Arad, la Martie 1925.

G. Ciupuliga, executor jud.